అమలిన శృంగారం

అగరువత్తులు, సెంట్లు, మంచిగంధం మొదలైన సువాసనద్రవ్యాలు అమ్మేషాపుల ముందునుంచి వస్తున్నాను. సువాసన ద్రవ్యాలు కొనటానికి నేనక్కడికి రాలేదు. ఆ షాపులకుపైన కూరగాయల మార్కెట్టు ఉంది. అక్కడ ఒక అరవీశె దోసకాయలు, ఒక తుంపు కొత్తిమేర, ఒక కట్ట కరివేపాకు కొనుక్కొని యింటికి వెడుతున్నాను. నా చేతిలో వున్న దోసకాయలు మొదలైన వస్తుసంచయంచూచి అనుకుంటాను, ఆ షాపులవాళ్ళెవరూ నన్ను లోపలికి రమ్మని పిలవలేదు.

నే నా షాపులు దాటి ఒక అడుగు ముందుకు వేశానో లేదో ఒక ఆడది నా దారి కడ్డం వచ్చింది. తప్పుకు పెడదామని ఒక పక్కకి తొలిగి వెళ్ళిపోవటానికి ప్రయత్నించాను. అటొచ్చి నా కెదురుగుండా నిలబడింది. ఈ ప్రకారం నాలుగయిదుసార్లు జరిగిన తరువాత నాకు అనుమానం కలిగి దాని ముఖం విమర్శగా చూశాను. అది చెయ్యాలనే చేస్తూవుంది. నా దారి కడ్డం రావాలనే వస్తూవుంది.

నే నా వూళ్ళో ఇంతో అంతో పరువుగా బ్రతుకుతున్నవాణ్ణి. ఇటువంటి సంఘటనలు ఎరిగినవాణ్ణికాదు. కంగారుపడి ఏదో వొక విధంగా తప్పించుకుని వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాను. కాని లాభం లేకపోయింది. ఆ మనిషి ఎప్పటి కప్పుడు నా దారి అడ్డగిస్తూనే ఉంది.

ఇంతలో పక్కనున్న కిళ్ళీకొట్టువాడు, "అయ్యోయ్యా, కదలకుండా నిలపండి?" అని కేక లేశాడు. మమ్మల్నీ, మా సత్ప్రవర్తననీ, మా కుటుంబ గౌరవాన్నీ మా తండ్రులు దగ్గరనుంచీ ఎరుగును వాడు.

వాడి మాట వల్లో, కంగారువల్లో, లేకపోతే ఏమీ తోచకో నేను కదలకుండా నుంచున్నాను. నేను నిలబడటం చూచి అది నా చొక్కా

పైకెత్తి, నా పొట్టమీద తన చూపుడువేలితో మూడుసార్లు నెమ్మదిగా పొడిచి, "అడగకుండా వున్నా బాగుండేది" అని ఎక్కెక్కి ఏడుస్తూ వెళ్ళి పోయింది.

అది వెళ్ళిపోయింది. కాని నాకు కాలూ చెయ్యీ ఆడలేదు. అలాగే నుంచున్నాను. కిళ్ళీకొట్టువాడు చిరునవ్వు నవ్వుతూ నా దగ్గరకు వచ్చి, "వెళ్ళండి, అయ్యోరూ; ఇక అది మీ జోలికి రాదులే" అన్నాడు.

నేను కొంచెం నిలదొక్కుకుని, "ఏమిటోయ్ వెంకన్నా ఇట్లా చేసింది?" అని అడిగాను.

"ఖర్మ. అయ్యోరూ; పాపం, అదీ వొకప్పుడు బాగా బతికిందే; రంగసాని అంటే ఈ ముప్పైమూడు వూళ్ళకి ఎంత పెసిద్ధి?" అన్నాడు వెంకన్న.

"అది బోగందా ఏమిటి?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

"అవునయ్యోరూ" అన్నాడు వెంకన్న.

"మరెందు కిట్లా తయారయింది?" అని అడిగాను.

వెంకన్న బోగం రంగసాని కథ చెప్పాడు.

బోగం రంగసాని ఆ వూళ్ళోకల్లా గొప్ప బోగంది. ఆ రోజుల్లో అనేకమంది రసికులు దాని పొందుకోసం తహతహ లాడుతూ వుండేవారు ఎంతడబ్బు కావాలన్నా గుమ్మరించి పోతూవుండేవారు. రంగసానికూడా హృదయబాధ లేకుండా చేసుకుని, డబ్బే ప్రధానంగా పెట్టుకుని వ్యాపారం సాగించింది. ఎన్నో మేడలు కట్టించినది. ఎంతో పొలం కొన్నది. ఎంతో డబ్బు సంపాదించింది.

కాని వున్నట్టుండి ఆమెలో విపరీతమైన మార్పువచ్చింది. విటుల్ని తన యింటి చాయలకి రానిచ్చేది కాదు. ఒక్కతే కూర్చుని జీవితం గడుపుతూ వుండేది. ఆ మార్పు ఎట్లా వచ్చిందో, ఎందుకు వచ్చిందో ఎవరికీ తెలియదు.

ఆ రోజుల్లో రాము అనే కుర్రవాడొకడు ఆమె ఇంటికి వెళ్ళివస్తూ వుండేవాడు. రాము చాలా తెలివైన, చురుకైన, అందమైన కుర్రవాడు!

అతను వెళ్ళిరావటం కనిపెట్టి మొదట్లో అందరిలాగే అతనూ ఆమె వలలో చిక్కుకున్నాడనీ, బంగారంలాంటి కుర్రవాణ్ని భోగం రంగసాని తన పొట్టని పెట్టుకుంటూ వుందనీ వూరంతా ఆగుబ్బుగా చెప్పుకోవటం మొదలు పెట్టారు.

కాని కొద్దిరోజులు గడిచేటప్పటికి యదార్థం అందరికీ తెలిసింది. రంగసాని ఆ కుర్రవాణ్ని హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించింది. ఏతోటలో చూచినా, ఏ నది ఒడ్డున ఎక్కడ చూచినా వాళ్ళిద్దరే కనుపిస్తూ వుండేవారు. రంగసాని తన చుట్టూవున్న ప్రపంచాన్నే మరిచిపోయినట్టూ, ఆ కుర్ర వాడే తన సర్వస్వం అయినట్టూ ప్రవరిస్తూ వుండేది.

కొంతమంది వాళ్ళని చూచి 'దాని జీవితం చూడరా, ఎంతలో ఎంతగా మారిపోయిందో? నిజంగా ప్రేమ అంటే ఏమిటో దాని కిప్పుడు తెలిసి వచ్చింది' అనేవారు. మరి కొంతమంది 'ఇదొక టక్కురా, భోగం దానికి, దానికి ప్రేమ ఏమిటి?' అని యీసడించేవారు.

ఎవరేమనుకున్నప్పటికీ వాళ్ళిద్దరూ ఒకర్నొకరు గాఢంగా ప్రేమిం చుకున్నా రన్నమాట వాస్తవం. అందులో సందేహం లేదు. ఆకుర్రవాడితో కలిసినప్పటినుంచీ రంగసానికి ప్రపంచమే కొత్తగా కనిపించింది. ప్రపంచం ఆనందమయంగా, అనుభవించిన కొద్దీ ఎక్కువయ్యే తియ్యదనంగా కనిపించింది. తనలో వచ్చిన మార్పుకి ఆమెకే ఆశ్చర్యంవేసింది. ఎప్పుడూ గాలిలో తేలిపోతున్నట్లు నడిచేది. మాటే ఒక తేనెవాకగా మాట్లాడేది! అర్ధనిమీలిత నేత్రాలతో తనలోని ఆనందాన్ని తానే అనుభవిస్తున్నట్లు ఉండేది. కాని ఆ కుర్రవాడు మాత్రం మొదటినుంచీ కొంచెం బెరుకు బెరుకుగా వుండేవాడు. మొదటి ఉత్సాహంలో రంగసాని యీ విషయం గమనించలేదు. తరువాత అనుమానం కలిగి అడిగింది—

"ఎందుకు అలా వుంటావు?"

కుర్రవాడు సిగ్గుపడ్డాడు

"చెప్పవ్?"

ఆమె మొహంలోకి చూడలేక తల వొంచుకుని "ఏమీలేదు" అన్నాడు కుర్రవాడు.

"పాపం కొత్త" అనుకుని జాలిపడింది రంగసాని.

ఆ జాలి ఆమె ప్రేమను మరీ ఎక్కువ చేసింది.

కాని త్వరలోనే ఆమెకు మరొక విషయంకూడా తెలిసింది. ఆ కుర్రవాడు ఎప్పుడూ తనతోనే తిరుగుతాడు. చూచినవాళ్ళు ఎవరైనా ఏమన్నా అనుకుంటారేమో అని భయంకూడా లేదు. తన దగ్గర ఎంతో అమాయకంగా పసివాడికిమల్లే ప్రవర్తిస్తాడు. తన్ను చూడకుండా ఒక క్షణంకూడా వుండలేడు, కాని గదిలోకి రమ్మంటే మాత్రం ఉలికిపడతాడు-ఏదో వొకటి చెప్పి తప్పించుకుంటాడు.

ఈ విషయం గమనంలోకి వచ్చినప్పటినుంచీ రంగసాని మనస్సు కలవరపడటం మొదలుపెట్టింది. తను నిర్మించుకున్న ఆశాసౌధాలు కూలుతాయని భయం వేసింది. అతను తనకి కాకుండా పోతాడేమోనని దిగులు పుట్టింది. ఈ సుఖం స్వప్నానికిమల్లే తృటిలో అదృశ్యమవుతుందేమోనని బెంగ కలిగింది. అతని ప్రవర్తనకు కారణం వూహించుకోవటం మొదలుపెట్టింది. ఎన్నెన్నో వూహలు వచ్చేవి, వూహించుకున్న కొద్దీ మనస్సు చెడిపోయేది. ఆరాటం భరించలేక ఒకరోజు ధైర్యంచేసి అతన్నే అడిగింది.

"గదిలోకి వెడదాం."

అతడు యథాప్రకారం కంగారు పడి బిత్తరి చూపులు చూశాడు.

"ఎందుకలా కంగారు పడతావు?"

"కంగారా? కంగా రేముంది?" అన్నాడు కుర్రవాడు.

"అయితే, రా" అడిగింది రంగసాని.

"ఇక్కడ బాగానే వుంది"

"ఇంతకంటే అక్కడ బాగుంది చూడదూ?"

"ఆ బాగు నేను భరించలేను."

రంగసాని కర్థం కాలేదు. బాగు భరించలేకపోవటం ఏమిటి? అత డేదో తన దగ్గర మర్మ పెడుతున్నా డనుకుంది. తనకు అతడే లోకం. అతనికి మాత్రం అలా కాదు. తను కాక ఇంకేదో ఉంది. ఆమెకు చాలా బాధ కలిగింది. "నేనేం పాపం చేశాను?" అని కన్నీరు పెట్టుకుంటూ ప్రతిమాలింది.

ఆమె కన్నీరు చూచేటప్పటికి ఆ కుర్రవాడు హడలిపోయాడు. "అయ్యో! అయ్యో!" అన్నాడు.

"నన్నెందుకిలా బాధపెడతావు?" అడిగింది రంగసాని.

"నిన్ను బాధ పెడుతున్నానా!"

"నా తప్పేమన్నా వుంటే చెప్పు."

"నా రంగా...." అని ఏదో చెప్పపోయాడు కుర్రవాడు. అతని పెదవులనుంచి తన పేరు బయటికి రావటం అదే మొదలు. అతనంత ముద్దుగా ఆమె నంతకు ముందు పిలిచి యెరుగడు. ఆ పిలుపు ఆమె శరీరాన్ని గిలిగింతలు పెట్టింది. ఆమె తన్ను తాను మరిచిపోయింది. అతని చేతుల్లో వాలింది; కౌగిలించుకుంది; ముద్దుల వర్షం కురిపించింది. ఆమె కౌగిలిలో అతను కరిగిపోయాడు. ఆమె నెమ్మదిగా అతని చెయ్యి పట్టు కుని లేచింది.

అతను ఉలికి పడ్డాడు.

"నా మాట వినవుగా!" అని జాలిగా అడిగింది రంగసాని.

"వింటాను."

"రా మరి"

"అది తప్పు"

"నీకు అక్కర్లేదా అసలు?"

"కావాలి"

"ఇంకేం మరి?"

"అది మలినం"

"ఏది?"

"నువ్వు కోరే శృంగారం"

"ఇంతవరకు జరిగిందో!"

"అది అమలిన శృంగారం"

ఈ విభాగం రంగసానికి అర్థం కాలేదు. తప్పించుకోటానికి ఏదో ఒక వంక చెపుతున్నాడని మళ్ళీ జాలిగా ప్రాధేయ పడింది.

"యథార్థం చెప్పు. నాకు నువ్వు తప్ప ప్రపంచం లేదు. నీ వల్ల నాలో ఎంతో మార్పు వొచ్చింది. మధ్యలో నా హృదయాన్ని ముక్కలు చెయ్యకు. ఆనందాన్ని భగ్నం చెయ్యకు. ఇప్పుడు వెనక్కి చూడలేను వెనక జీవితం అందుకోలేను. ఒక క్రొత్తలోకం చూసి, అది అనుభవం లోకి రాకముందే నన్ను వదలకు. నరకానికి నెట్టివెయ్యకు." అని పరిపరి విధాల బ్రతిమాలింది.

"నన్ను బలవంతం చెయ్యకు" అన్నాడు కుర్రవాడు.

"పోనీ కారణమన్నా చెప్పు" అన్నది రంగసాని.

"నీకు కోపం వొస్తుంది."

"నాకు నీమీద కోపమా? అసంభవం"

"అయితే, చెప్పనా?"

"చెప్పు, అదే నాకు పదివేలు"

కుర్రవాడు కారణం చెప్పటానికి కొంచెంసేపు తటపటాయించాడు. చివరికి సిగ్గుపడుతూ తల వొంచుకొని చెప్పేశాడు : "నాకు భయం" అన్నాడు.

"భయం ఎందుకు"

"ఆరోగ్యం చెడిపోతుందని"

ఏదో పెద్ద కారణం చెపుతాడనుకొన్న రంగసానికి యీ మాట వినేసరికి నవ్వు వచ్చింది. "ఆరోగ్యం చెడిపోతుందా? ఎందుకు చెడిపోతుంది? పైగా బాగుపడుతుంది" అని గుక్కలుపట్టి, నవ్వటం మొదలు పెట్టింది. ఆమె నవ్వుకి ఆ కుర్రవాడు కంగారుపడ్డాడు. ఆమెను భూతాన్ని చూసినట్టు చూశాడు. వెంటనే వెకిలినవ్వు నవ్వాడు. ఆ నవ్వు చూసేటప్పటికి రంగసానికి భయంవేసింది ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి నిర్జీవ ప్రతిమలా అయిపోయింది.

తెప్పరిల్లి "నే నొకటి అడుగుతాను చెప్పు" అన్నది రంగసాని.

"అడుగు" అన్నాడు కుర్రవాడు.

"ఏమీ అనుకోవు గదా?"

"అనుకోను"

అడుగుతానని అంటం అయితే అన్నది గానీ తీరా అడగాల్సి వొచ్చేటప్పటికి చాలా బాధ పడింది రంగసాని....అయినా సంశయంతో కొట్టుకున్న దానికంటె తేల్చుకోవటమే మంచిదనుకుంది.

"ఏమీ అనుకోవుగదా?" మళ్ళీ అడిగింది.

"అనుకోను."

"ఒట్టు?"

"ఒట్టు"

రంగసాని ధైర్యం చేసింది.

"నీకు రోగాలు తగులుతయ్యని....."

అంతే! అంతవరకే మాట్లాడింది రంగసాని.

ఈ మాటకి కుర్రవాడు ఉడికిపోయాడు. రంగసాని దృష్టులను భరించలేక పెడమొగం పెట్టుకున్నాడు.

"చెప్పు, చెప్పకపోతే నన్ను చంపుకుతిన్నట్టు." అన్నది రంగసాని.

"అవును" అన్నాడు కుర్రవాడు.

ఈ మాట ఆమె మీద పిడుగు పడినట్టయింది. ఆమె పాత జీవితం లోని దృశ్యాలన్నీ వికటాట్టహాసం చేస్తూ ఆమె కళ్ళముందు నృత్యం చేశాయి. ఆ కుర్రవాణ్ణి భయపెట్టటానికి తన పాత జీవితమే కారణం అనుకుంది. అట్లాగే కూర్చునిపోయింది. నోటివెంట మాటలేదు.

అప్పటినుంచీ ఆ కుర్రవాడు రంగసాని యింటికి రావటం మానేశాడు.

పైగా ఆమెను గురించి దుష్ప్రచారం చేస్తున్నాడని తెలిసింది. తను ఎప్పుడూ ఆమెను ప్రేమించలేదట. ఆమె తనను వలలో వేసుకోటానికి ప్రయత్నించిందట. తన దగ్గర డబ్బు కాజెయ్యటానికి ప్రయత్నించిందట. కాని తనా వల్లో పడేదీ? భోగంది "నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా" నని పైకి అంటే మాత్రం తాను నమ్ముతాడా? అందుకని అనుభవించి సన్నాళ్ళూ అనుభవించి ఒదిలేశాడట. ఈ మాటలన్నీ రంగసానికి తెలిసినై. ఆమె వూహాసౌధం కూలిపోయింది. ఆమె హృదయం ముక్కలయింది.

కొన్నాళ్ళకి పిచ్చెత్తింది. అప్పటినుంచీ రంగసాని "అడగకుండా వున్నా బాగుండేది! అడగకుండా వున్న బాగుండేది" అని అనుకుంటూ బజార్ల వెంట తిరగటం మొదలుపెట్టింది. తనకు నచ్చిన మగవాడు కని పిస్తే అతన్ని ఆపి చొక్కా పైకెత్తి, పొట్టమీద తన చూపుడు వేలితో మూడుసార్లు నెమ్మదిగా పొడిచి, బొడ్డులో గుడుగుడుగుంచం పెట్టి గాని విడిచి పెట్టదు.

ఈ కథ విని నేనొక నిట్టూర్పు విడిచాను. "అయితే మరి ఆ కుర్రవాడే మయ్యాడు?"అని అడిగాను వెంకన్నని.

"అవతల పక్కవూళ్ళో వుంటున్నాడయ్యోయ్. పాపం ఆయన మనస్సూ సరిగ్గా లేదు. ఒక మొగాడూ, ఆడదీ మాట్లాడుకోటం ఎక్కడైనా చూస్తే చాలు, అటు అతని పెళ్ళానికి, ఇటు ఆమె మొగుడుకి చెప్పి, తగాదాలు పెడతావుంటాడు. ఎప్పుడూ అదేపని అయ్యోయ్" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఏమిటోనోయ్, ఎందుకొచ్చిన గొడవ?" అన్నాను విసుగ్గా. అడుగులు బరువుగా వేసుకుంటూ– అరవీశ దోసకాయలూ, తుంపు కొత్తిమీరాకట్ట, కరేవేపాకూ, నేనూ భద్రంగా ఇంటికి జేరాం.

)o....o....o(